לְכוּ בָנִים שִׁמְעוּ לִי

ספר

נעימות אליעזר

פרשת תזריע

נתחבר ע"י

ה' אליעזר זוסיא רובין

לזכר נשמת רבותינו הק'

רבי אליעזר זוסיא בן ישראל אברהם זצ"ל

רבי ישראל אברהם בן אליעזר זוסיא זצ"ל

מסקולען

סְקוּלֶען

©

כל הזכויות שמורות
למכון נעימות אליעזר סקולען בארה"ק
ואין רשות לצלם או לתרגם או להעתיק
למאגר מידע אפילו חלק מן הספר ללא אישור בכתב

copyright by mechon nemois eliezer skulen. beth shemesh.
rubin

in all countries subscribing to the international copyright union.

PRINTED IN ISRAEL

יצא לאור העולם ע"י

מכון נעימות אליעזר בארה"ק

053-415-2636

הסכמת הרב קלמן ווייס שליט"א
מו"ץ העדה החרדית

<u>בס"ד כ"ז שבט תשפ"א</u>

הנני בזה בשורות האלה לחזק ולאמץ את ידי הבה"ח החשוב והיקר ירא שמים ובעל מדות תרומיות דבוק בלו"נ ברבותינו הק' מסקולען זי"ע ולהבל"ח לכ"ק האדמורי"ם ממשיכי דרכם שליט"א

כמר אליעזר זוסיא רובין ני"ו

אשר ליקט ואיזן דבריהם הקדושים של האדמורי"ם מסקולען זצוק"ל במשך שנים על ענינים שונים בתורה ועבודת השי"ת וכן במה שהביאו מספה"ק תלמידי הבעש"ט הק' בענינים רמים אלו והבה"ח החשוב הנ"ל תורגם אותם ללשון "האידיש" שיהא שימה בפיהם של רבים אשר אינם מבינים בלה"ק

ונקרא שמו "נעימות אליעזר"

ודבר גדול מאד עשה בעמיו לקרב דבריהם הק' אשר מלאים ביר"ש וקדושה בדברים היוצאים מלב טהור וקדוש שבודאי יכנסו ללבם של ישראל לקרבם לעבוד"ה ולתורה וקדושה וע"כ גם ידי תכון עמו להוציא לאור ספר הקדוש הזה ויזכה להפיץ תורתם בקרב ישראל מתוך נחת ובריות גופא ברוב הצלחה וסייעתא דשמיא בכל הענינים אמן:

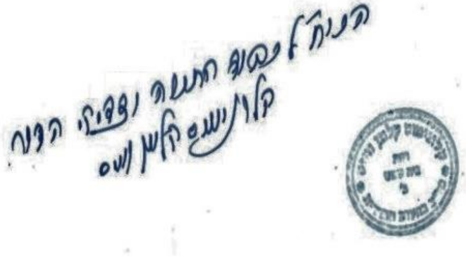

הכו"ח לכבוד התורה וצדיקי הדור:

קלונימוס קלמן ווייס

הסכמת אב"ד קאסאן שליט"א
מו"ץ העדה החרדית

הנני מצטרף להנ"ל והשי"ת יעזור להרחיב גבולי הקדושה ויתקדש שם שמים בעולם ובזכות זה נזכה בקרוב להתגלות מלך המשיח בב"א:

הסכמת כ"ק מרן אדמו"ר מסערט ויזניץ שליט"א

דער אייבערשטער זאל העלפן אז מ'זאל זיך קענען מתחזק זיין און מתרומם זיין אויפן דרך פון אונזערע הייליגע רבי'ס "לבית סקולען", און אין סקולען איז דאך אסאך אסאך לייכטער זיך צו מתרומם זיין, ווייל די זיס'קייט דארטן איז דאך גאר גאר הויעך און דערהויבן און ליכטיג, און איך בין זיכער אז פון אויבן וועלן זיי משפיע זיין שפע עבודת השם פאר די אלע וואס וועלן לערנען אין דעם הייליגן ספר.

[והוסיף: ס'איז מיר שווער "נישט" צו חתמ'נען אויף אזאנ'ס].

יעקב בהה"צ מוהר"א זצללה"ה

הסכמת כ"ק מרן אדמו"ר מדושינסקיא שליט"א

הנני בזה לחזק ולאמץ ידי הבה"ח היקר זוכה ומזכה את הרבים
כמר אליעזר זוסיא רובין נרו יאיר ויזרח
יהי ד"א עמו בכל אשר יפנה, ויצליח דרכו הטובה על דרך רבותיו הקדושים אשר האירו את ישראל בנועם אמרותיהם וזמירותיהם, ויזכה לראות ברכה בעמלו מתוך הרחבת הדעת וטוב לב תמיד לאויושט"א:

המברך בברכת אהבה
[illegible signature]

הסכמת כ"ק מרן אדמו"ר מסקולען מאנסי שליט"א

בעזהשי"ת [illegible]
[illegible] הי' החשוב והיקר מופלא [illegible] ומפיץ תורה כמר אליעזר זוסיא רובין נ"י
[illegible] דורך הניגון אין [illegible]
כי טוב [illegible] גשמיות ורוחניות צוזאמען צו זיין [illegible]
[illegible] מחשבות [illegible] על כי [illegible] צו זיין [illegible] עבודת ה'
בשמחה ובטוב לבב [illegible] כי [illegible] אויף [illegible] אויך די [illegible]
[illegible] השירות טובות מתוך הרחבת הדעת
[illegible] השלימות עד [illegible]
[illegible]
והנני [illegible] החשוב נ"י
[illegible] להצלחה [illegible] מאת ה' רחום חסד ורחמים
[illegible] יהודה [illegible] מסקולען שליט"א
[illegible] הרה"צ שליט"א [illegible] כי [illegible]
[illegible] צו זיין בשמחה
[illegible] אין [illegible]
[illegible]

בעזהשי"ת

הרב משה ראזענבוים

בלאאמו"ר כ"ק מרן אדמו"ר עטת"ר מ'נאנאש שליט"א
ונכד כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק מ'קאראקאס שליט"א
מ'קאראקאס
וראש בית דין צדק כלל השעות לכלל ישראל
פה ארץ הקודש יצ"ו

יום ג' שנכפל בו כי טוב, לסדר 'ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד', פרשת תצוה,
שנת תשפ"א לפ"ק.

הנני בזה לראי' ביד תלמידי הנאמן, היקר והחשוב, אציל רוח ונפש, אב בחכמה ורך בשנים, המופלא ומופלג בתורה ויראת ה' טהורה, משמח אלוקים ואנשים, דבוק ונושם בקדושת רבותיו הקדושים נבג"מ לבית סקולען זי"ע, וידוע מש"א חכז"ל: שהמתחבר לטהור טהור, גריס באורייתא תדירא במסירת הגוף והנפש, וביודעי ומכורי קאמינא עמילתו בתוה"ק בתנאים לא תנאים, בבחינת 'במדבר סיני' ממש, היינו כמוש"כ במדרש: שאם עושים את עצמו כמדבר, רק אז זוכים לתורה שניתנה בסיני, וזה תורה מתוך הדחק באמת, ותרף גילו הצעיר, בדברי תורתו היוצאים מלב טהור, הוא מחזק לבבות נשברות, ומאמץ ברכיים כושלות, וידיים רפות, להגות בתוה"ק, ולהרגיש מתיקות התוה"ק, ומתיקות קיום המצוות, והמתיקות לחיות כיהודי עפ"י התוה"ק, כבר כמה שנים, מידי שבת בשבתו, ומידי מועד במועדו, בנש"ק.

ה"ה הרה"ג רבי אליעזר זוסיא רובין שליט"א
מייסד חבורת משנת אליעזר בארץ הקודש

הנה ראה ראיתי האי סיפרא רבה, והגם שלא עברתי כולה, אבל חלק גדול מזה עברתי, וראיתי שהוא מלא בתורה המביא לידי יר"ש, ולידי חיזוק לעבוד את ה' בכל עת ועידן, והכל יסודתו בהררי קודש, בנוי ומיוסד עפ"י הקדמות מדברות קודש ששמע, וסיפורים שראה ושמע, מהני צדיקיא ששמרו על הגחלת הנשארת לבל תכבה, וחזקה על חבר שאינו מוציא מתחת ידו דבר שאינו מתוקן, והוא עומד על חזקתו. והאמת אגיד שמכל מלמדי השכלתי, והרבה למדתי מרבותי, אבל מתלמידי יותר מכולם, שבנעוריו למדתי אותו האיך יוצרים יצירה של חידוש, והשכיל לעשות עשר ידות, בבחי' תלמיד המחכים את רבו.

אסיים בברכת הדיוט בזכות אבותיה"ק וצוק"ל, יה"ר שיזכה להגדיל תורה ולהאדירה, ולהפיץ מעיינותיו חוצה, מתוך נחת והרחבת הדעת דקדושה, ויזכה לישב באהלה של תורה ויראה, עד זקנה ושיבה טובה. ואל אחי ורעי אמור: קחו ברכה זו אל תוך בתיכם, משנת נעוריו ראשית עריסותיכם, ותשלמו על זה מטוב מעשרותיכם, ותלמדו בו האיך לעבוד את ה' כל ימי חייכם, ועי"ז תראו ברכה והצלחה בכל מעשי ידיכם, עדי נזכה לרגל מבשר ישועה מאלוקיכם, ע"י משיח בן דוד גואליכם, אמן כן יהי רצון בוראכם.

הכ"ד ידידו הדושה"ט באה"ר ובלונ"ח,
המעריך אותו ואת מעשיו הטובים מאוד,
הכו"ח לכבוד התורה הקדושה ולומדיה,
בכל הברכות האמירות בתורת משרע"ה,
הק' משה ראזענבוים
בלאאמו"ר כ"ק מרן אדמו"ר עטת"ר מ'נאנאש שליט"א
ונכד כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק מ'קאראקאס שליט"א
מ'קאראקאס
המצפה לרחמי שמים מרובים

הסכמת רב דקהל אש תמיד בני ברק שליט"א

הנני באתי להמליץ טוב עבור הבה"ח חסידא ופרישא המפורסם בתורותיו ומידות הטובות והישרות מתאבק באפר רגליהם כל צדיקי הדור ובפרט כ"ק האדמורי"ם מסקולען
ה"ה שמו הולך לפניו

מוהר"ר אליעזר זוסיא רובין שליט"א

יה"ר שיזכה תמיד להפיץ מעינתיו חוצה ויזכה תמיד את הרבים בטוב טעם ודעת ואך טוב וחסד ירדפוהו כל ימי חייו בחן של טעם זקנים ויזכה במהרה לקבל פני משיח צדקנו אמן בב"א:

ידידו המכבדו בלב טוב

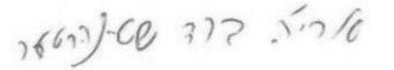

ורבינו זצ"ל היה אומר תמיד, שלפני שהולכים ללמוד צריכים לכוון לקיים מצות לימוד התורה, כי הרי מצות צריכות כוונה, וממילא וצריך אדם לומר קודם הלימוד בפה מלא:

הֲרֵינִי מוּכָן וּמְזוּמָּן לְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה דְּאוֹרַיְיתָא שֶׁל לִמּוּד הַתּוֹרָה כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בַּתּוֹרָה וּלְמַדְתֶּם אֹתָם וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂתָם וַהֲרֵינִי עוֹשֶׂה מִצְוָה זוֹ כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוַת בּוֹרְאִי וּכְדֵי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְהַבּוֹרֵא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ לְיַחֵד שֵׁם י"ה בְּו"ה בְּיִחוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל: וִיהִי נֹעַם יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

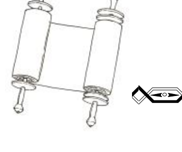

וכ"ק מרן רבינו זצ"ל
היה אומר תמיד בכל הזדמנות:

אז: "לְכוּ בָנִים" – אז ווען איר גייט אוועק פון די התעוררות, דעמאלט'ס: "שִׁמְעוּ לִי" – דעמאלט'ס זאל אייך קלונגען אין די אויער'ן דאס וואס איר האט דא געהערט...!

ווייל בשעת ווען איר זענט דא, דעמאלט'ס זעה איך דאך שוין אליין אז איר הערט מיך אויס, נאר ווען איר גייט "אוועק".. דעמאלט'ס זאל אייך קלונגען אין די אויער'ן דאס וואס איר האט דא געהערט...!

הקדמה

ישמחו החסידים ויגילו המשתוקקים לראות אור כי טוב מאמרי קודש מרז"ל קדושים אשר בארץ המה, ובשבח והודאה להשי"ת שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה אני מודה ומשבח לאדון כל על שזכיתי לגמור ספר "נעימות אליעזר" על התורה ומועדים באידיש אשר מיוסד על דברי חז"ל ועל דברי רבותינו הקדושים תלמידי הבעל שם טוב הק' ותלמידי המגיד זצוק"ל, כדי שכל יהודי פשוט יזכה לשאוב מתורתם של רז"ל אשר מפיהם אנו חיים כל ימינו על אדמתינו, וכדי שכל יהודי פשוט יזכה לדעת את הדרך אשר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון.

והרי כבר ידוע ליודעי חן, כי אמרו רז"ל (יבמות צ"ז.) על כל האומר דבר שמועה מפיהם ששפתותיו דובבות בקבר, ובספר חסידים (ס' רכ"ד) איתא שהם מתפללין עליו שם וממליצים טובה עליו עכלה"ק.

ומודה אני לפניך ה' אלקי ואלקי אבותי אשר זכיתי להוציא לאור ספר "נעימות אליעזר" על התורה ומועדים באידיש אשר מטרתו של הספר הוא אך ורק שכל יהודי יזכה לחיות עם "שויתי ה' לנגדי תמיד" בכל רגע ורגע ולקיים "בכל דרכיך דעהו" במלא מובן המלה.

וברוך הוא אלקינו אשר נתן סיעתא דשמיא בעמלי וזכיתי לראות ברכה בעמלי, אשר אחרי שנים רבות וארוכות זכיתי לברך על המוגמר ולזכות את הרבים בדברים פשוטים וברורים נראים לעינים בעניני עבודת השם יתברך תורה ותפילה ומידות טובות וישרות, ואכן שמע אלקים מתוך סיעתא דשמיא אשר הרגשתי בה על כל צעד ושעל במהלך חיבור ספר זה, ומתוך שבח והודיה להשי"ת על כל הטוב אשר גמלני, הנני עומד עתה ב"פתח השער" ומתחנן לפני בורא כל עולמים שכה יתן ה' וכה יוסיף ויזכני להעלות דבר נאה ומתוקן על שולחן חכמים, ולהוסיף דעת

ותבונה ויראת ה׳ טהורה בתוך לבבות ישראל, ואל יצא מתחת ידי שום מכשול חס ושלום, רק יחזק את האמונה ואת הניצוץ היהודי אשר נמצא בתוך כל אחד ואחד מישראל, ובעזרת השם יתברך יהיה לתועלת הרבים, ובפרט לבחורי ואברכי חוץ לארץ שיותר קל להם ללמוד ספרים ״באידיש״, והרי כבר כתוב בתורתינו הק׳ בפרשה וילך (ל״א פ׳ י״ט): ״ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם״, פירוש שכל יהודי יזכה להבין ולהשכיל את התורה בשפה שהוא מבין טוב.

וכאן המקום לציין שכל הספר מתחילה עד הסוף נעשית ע״פ הוראת והדרכת גדולי ישראל על כל צעד ושעל, וזהו אינו רק ספר לקריאה גרידא, כי אם גם ספר של לימוד התורה באמת, יען כי הרי זה משפיע יראת שמים במדה גדושה על לבבות ישראל.

וכאן המקום להודות ולהלל לכל האנשים שעזרו ותרמו ותמכו למען הוצאת ספר זה, יהי רצון מלפני אבינו שבשמים שיזכו לראות אך ורק תענוג ונחת דקדושה מכל יוצ״ח, ויזכו לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצות באמת לאויושט״א.

ובצאתי אפרוש כפי אל ה׳ בתפילה שאזכה לישב באהלה של תורה ולהרביץ תורה ויראה כל ימי חיי, ואזכה לעבוד את השם יתברך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל מתוך שמחה של מצוה יחד עם כל ישראל, ואזכה להיות מאלו שמוסיפים יופי לכתר הגדול שנקרא תפארת ישרא״ל זרע אברה״ם אוהבו, מתוך הרחבת הדעת ומנוחה, ומתוך בריות גופא ונהורא מעליא, עדי נזכה בקרוב ליעוד הנביא ומלאה הארץ דעה את ה׳ וברחמים גדולים אקבצך בביאת גואל צדק ובבנין בית המקדש השלישי במהרה בימינו אמן:

אליעזר זוסיא רובין

אִשָּׁה כִּי תַזְרִיעַ וְיָלְדָה זָכָר

דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִשָּׁה כִּי תַזְרִיעַ וְיָלְדָה זָכָר וגו׳: ווען מען לערנט אפ דעם פסוק פון: ״אִשָּׁה כִּי תַזְרִיעַ״ וגו׳, וועקט זיך דאך לכאורה אויף גאר א באקאנט׳ע קשיא, און דאס איז, אז וואס הייסט: ״אִשָּׁה כִּי תַזְרִיעַ״ וגו׳, עס שטייט דאך שוין בפירוש אין חז״ל (עירובין דף: י״ג ע״ב), אז: ״נִמְנוּ וְגָמְרוּ״ – אז חז״ל האבן באשטעטיגט, אז עס איז: ״נוֹחַ לוֹ לְאָדָם שֶׁלֹּא נִבְרָא מִשֶּׁנִּבְרָא״ – אז עס איז בעסער פאר א מענטש אז ער ווערט ״נישט״ געבוירן אויף דער וועלט ווי ווען ער ווערט ״יא״ געבוירן אויף דער וועלט, און ממילא וואס הייסט: ״אִשָּׁה כִּי תַזְרִיעַ״ וגו׳..?! עס איז דאך: ״נוֹחַ לוֹ לְאָדָם שֶׁלֹּא נִבְרָא מִשֶּׁנִּבְרָא״..?!

ענטפערט אויף דעם די פסוק דא מיט די ווערטער: ״וְיָלְדָה זָכָר״, און די כוונה פון די ווערטער: ״וְיָלְדָה זָכָר״ איז דאך, אז דו ביזט גערעכט טאקע אז עס איז טאקע: ״נוֹחַ לוֹ לְאָדָם שֶׁלֹּא נִבְרָא מִשֶּׁנִּבְרָא״, אבער דאס איז דאך נאר געזאגט געווארן ווען א מענטש קומט אראפ אויף דער וועלט און ער טוט זיך זיין אייגענ׳ע עבודה ביחידות, און ער דינט זיך זיין באשעפער, און טוט ער זיך אלעס פאר זיך אליין, און אויף איהם איז טאקע געזאגט געווארן דעם: ״נוֹחַ לוֹ לְאָדָם שֶׁלֹּא נִבְרָא מִשֶּׁנִּבְרָא״.

אבער אויב א מענטש איז א בחינה פון א: ״זָכָר״, און ער איז א ״משפיע״, און ער איז: ״מְזַכֶּה אֶת הָרַבִּים״, און ער פאר שפרייט דעם אייבערשטנ׳ס תורה אויף דער וועלט, דעמאלט׳ס איז נישט: נוֹחַ לוֹ לְאָדָם ״שֶׁלֹּא״ נִבְרָא מִשֶּׁנִּבְרָא, נאר דעמאלט׳ס איז: נוֹחַ לוֹ לְאָדָם ״שֶׁנִּבְרָא״ מִשֶּׁלֹּא נִבְרָא, און

דעמאלט׳ס איז דאך שוין בעסער פאר אזא מענטש אז ער ווערט ״יא״ באשאפן אויף דער וועלט, ווייל ער איז דאך א: ״מְזַכֶּה אֶת הָרַבִּים״, און ער ברענגט דאך אנדערע יודן נענטער צום אייבערשטן.

און דורך דעם וואס ער רעדט ארויס א פָּאר ווערטער פון זיין מויל, איז ער דאך מחזק דורך דעם נאך א פָּאר יודן: ״בַּתּוֹרָה וּבַעֲבוֹדָה וּבְיִרְאַת יהו-ה טְהוֹרָה״, און ער באקומט דאך דורך דעם גאר גאר אסאך זכותים, און ממילא וועגן דעם איז פאר אזא איינער: נוֹחַ לוֹ לְאָדָם ״שֶׁנִּבְרָא״ מִשֶּׁלֹּא נִבְרָא, ווייל ער איז דאך א: ״מְזַכֶּה אֶת הָרַבִּים״, און ער פאר שפרייט דאך דעם אייבערשטנ׳ס תורה אויף דער וועלט, און דורך זיין עבודה באקומט ער דאך די זכותים פון אלע מענטשן וואס האבן יונק געווען פון זיין השפעה.

און דאס מיינט נישט צו זאגן ח״ו אז אלע מענטשן וואס האבן יונק געווען פון זיין השפעה פארלירן דעמאלט׳ס ח״ו זייערע אייגענ׳ע זכותים אין די מצוות וואס זיי האבן געטוהן לכבוד דעם, נאר דאס מיינט סך הכל צו זאגן, אז עס ווערט יעצט געבוירן א נייע זכות וואס הייסט: ״זְכוּת הָרַבִּים״, און דער: ״זְכוּת הָרַבִּים״ באקומט דער מענטש וואס האט מחזק געווען א אנדערע יודיש קינד: ״בַּתּוֹרָה וּבַעֲבוֹדָה וּבְיִרְאַת יהו-ה טְהוֹרָה״, און א: ״זְכוּת הָרַבִּים״ איז דאך גאר גאר א גרויסע זאך, ווייל עס שטייט דאך שוין בפירוש אין די משנה אין אבות (פרק ה׳ משנה י״ח), אז די תנא פון די משנה האט דאך אונז שוין געזאגט, אז: ״כָּל הַמְזַכֶּה אֶת הָרַבִּים אֵין חֵטְא בָּא עַל יָדוֹ״.

און די גאנצע טעם פארוואס עס שטייט אין חז״ל אז: ״נוֹחַ לוֹ לְאָדָם שֶׁלֹּא נִבְרָא מִשֶּׁנִּבְרָא״ איז דאך נאר.. ווייל אויב א מענטש קומט אראפ אויף דער

וועלט, און ער וועט ח"ו טוהן עבירות, דעמאלט'ס איז ער דאך "מקלקל" דורך דעם, און ער מאכט דאך דורך דעם "קאליע" זיין הייליגע ריינע נשמה, און ממילא וועגן דעם לוינט זיך איהם נישט אראפ צו קומען אויף דער וועלט, ווייל ער וועט דאך נאך ח"ו "מקלקל" זיין זיין הייליגע ריינע נשמה דורך דעם וואס ער אראפ קומען אויף דער וועלט.

און אפילו אויב ער וועט אמאל טוהן גוטע זאכן, וועט אבער פשטות די עבירות זיינע זיין פיל מער, ווייל דער וועלט איז דאך גאר גאר א שווערע קאמפלעצירט'ע וועלט, און מען קען דאך דא זייער שנעל א דורך פאלן אין שלעכטע מעשים.

און ממילא וועגן דעם האבן טאקע חז"ל געזאגט, אז עס איז: "נִמְנוּ וְגָמְרוּ" – אז חז"ל האבן באשטעטיגט, אז עס איז: "נוֹחַ לוֹ לְאָדָם שֶׁלֹּא נִבְרָא מִשֶּׁנִּבְרָא" – אז עס איז בעסער פאר א מענטש אז ער ווערט "נישט" געבוירן אויף דער וועלט ווי ווען ער ווערט "יא" געבוירן אויף דער וועלט.

אבער אויב א מענטש איז א: "מְזַכֶּה אֶת הָרַבִּים", דעמאלט'ס שטייט דאך שוין אויף איהם אין די משנה אין אבות, אז: "אֵין חֵטְא בָּא עַל יָדוֹ", און איינמאל א מענטש האט א "הבטחה" פון חז"ל אז: "אֵין חֵטְא בָּא עַל יָדוֹ", קען דאך שוין דעמאלט'ס רואיגערהייט אראפ קומען אויף דער וועלט, ווייל ער האט דאך א "צו זאג" פון חז"ל אז ער וועט נישט א דורך פאלן אין קיין עבירות, און פאר איהם איז טאקע: נוֹחַ לוֹ לְאָדָם "שֶׁנִּבְרָא" מִשֶּׁלֹּא נִבְרָא – און פאר איהם איז טאקע בעסער אז ער ווערט "יא" באשאפן אויף דער וועלט.

ווייל אויב א יודיש קינד איז א: "מְזַכֶּה אֶת הָרַבִּים", און ער פראבירט שטענדיג ארויס צו העלפן א צווייטע יודיש קינד: "בַּתּוֹרָה וּבַעֲבוֹדָה וּבְיִרְאַת יהו-ה טְהוֹרָה", באקומט ער דעמאלט'ס א "הבטחה" פון די הייליגע תנא פון די משנה, אז: "אֵין חֵטְא בָּא עַל יָדוֹ", און אויב ער באקומט אזא הייליגע "הבטחה" פון די הייליגע תנא פון די משנה אז: "אֵין חֵטְא בָּא עַל יָדוֹ", דעמאלט'ס לוינט זיך דאך איהם שוין "יא" באשאפן צו ווערן אויף דער וועלט און אראפ קומען אויף דעם נידריג'ן וועלט'ל, ווייל איינער וואס איז א: "מְזַכֶּה אֶת הָרַבִּים" האט דאך א "הבטחה" אז: "אֵין חֵטְא בָּא עַל יָדוֹ".

און "א יעדער איינער" קען דאך אין אמת'ן זיין א: "מְזַכֶּה אֶת הָרַבִּים", ווייל: "מְזַכֶּה אֶת הָרַבִּים" קען דאך מיינען אויף גאר אסאך סארטן וועגן, און א: "מְזַכֶּה אֶת הָרַבִּים" מוז דאך נישט דוקא מיינען אז א מענטש מוז זיך יעצט אויף שטעלן אין בית המדרש און זאגן א דרשה פאר טויזנט'ער יודן אז מענטשן זאלן אוועקווארפן די אלע טמא'נע כלים וכלים שונים וואס ברענגען אונטער אונזערע דורות, נאר די ענין פון: "מְזַכֶּה אֶת הָרַבִּים" מיינט אויך אויף קלענערע אופנים.

ווי למשל.. ווען א מענטש פירט זיך אויף גאר איידל און שיין בשעת ווען ער דרייט זיך צווישן אסאך מענטשן וואס דארפן נאך חיזוק אין די אלע ענינים, און א יעדער איינער זעהט דאך דעמאלט'ס קלאר מיט די אייגענ'ע אויגן וואס דאס מיינט א "מוסטער" פון א "ערליכע יוד", און א יעדער איינער זעהט דאך דעמאלט'ס קלאר מיט די אייגענ'ע אויגן וואס דאס מיינט "זיין א ערליכע יוד", און א יעדער איינער קוקט דאך דעמאלט'ס ארויף אויף זיין

איידעל׳ע: ״הִתְנַהֲגוּת״, קען ער דאך דעמאלט׳ס אויך ווערן אָן גערופן א: ״מְזַכֶּה אֶת הָרַבִּים״.

ווייל ער איז דאך דעמאלט׳ס פשוט: ״מְזַכֶּה״ דעם: ״רַבִּים״ מיט דעם ידיעה אז מען דארף זיך נישט שעמען מיט קיין יודיש׳קייט, נאר פארקערט, מען דארף זיך פירן ערליך: ״בְּפַרְהֶסְיָא״, און מען דארף ווייזן: ״בְּפַרְהֶסְיָא״ פאר די אלע אנדערע שוואכ׳ע סארטן יודן וואס דאס מיינט זיין א ערליכע יוד: ״בְּפַרְהֶסְיָא״, און וואס דאס מיינט פאלגן די גדולי ישראל אָן קיין שום קשיות און הסברות.

און ווען א מענטש געבט א גוט ווארט פאר זיין חבר, און ער שטארקט איהם ווען עס גייט איהם שווער, און ער העלפט איהם צו לערנען ווען עס גייט איהם שווער, און ער לערנט מיט איהם צוזאמען, און ער געבט איהם נאך צו א שיינע ווארט אויף די פרשה, און ער זאגט איהם נאך שיינערהייט אז דאס איז דאך אויך נוגע פאר ״דיר״, און דו קענסט דאך דאס אויך נאך טוהן, וכו׳ וכו׳ וכו׳, אזא איינער לייגט דאך נאר צו נאך יודישע קינדער צו די רשימה פון די ״ערליכע יודן״, און אזא איינער מאכט דאך נאר קלענער די רשימה פון די: ״סוֹרְרִים מִדַּרְכֵי יהו-ה״.

און אזא איינער איז דאך ממש אזוי ווי א ״דיימאנט שטיין״ וואס דרייט זיך צווישן ״שמוציגע זאמד״, און אזא איינער איז דאך ממש אזוי ווי א ליכטיגע ליכטעל׳ע וואס געפונט זיך אינמיטן א קאלטע טונקעל׳ע פינסטער׳ע נאכט, און אזא איינער איז דאך ממש אזוי ווי ״משה רבינו״ וואס האט זוכה געווען: ״מְזַכֶּה״ צו זיין גאנץ כלל ישראל מיט דער הייליגער תורה הק׳, אזוי ווי עס שטייט דאך שוין טאקע בפירוש אין די ספרים הק׳.

און מארגן גייט ער און ער איז ער מחזק א צווייטע חבר וואס עס גייט איהם שווער, און ער פראבירט איהם מסביר צו זיין וואס דאס מיינט אז דער אייבערשטער וויל דיר דא נאך געבן א גרעסער'ע "שכר" אויף דיין עבודה מיט דעם וואס דו גייסט דא אריבער אזא און אזא שוועריקייט, און ממילא געב נישט אויף טייערע חבר, ווייל דער אייבערשטער איז דאך שטענדיג מיט דיר, און דער אייבערשטער האט דאך אזוי הנאה פון דיין הייליגע עבודה, אזא איינער ווערט דאך אויך אָן גערופן א: "מְזַכֶּה אֶת הָרַבִּים", ווייל ער ווייזט דאך שטענדיג פאר אנדערע מענטשן ווי אזוי מען קען צו קומען צום אייבערשטן, און דאס איז דאך גאר גאר א געוואלדיגע גרויסע "זכות", ווייל אין זיין זכות ווערט דאך: "נִתְרַבֶּה כְּבוֹד שָׁמַיִם בָּעוֹלָם".

און אויב א מענטש וואלט טאקע באמת ריכטיג פארשטאנען וואס דאס מיינט אז א יעדע יודיש קינד קען טאקע באמת זוכה זיין צו זיין א: "מְזַכֶּה אֶת הָרַבִּים" דורך דעם וואס מען וועט ווייזן: "בְּפַרְהֶסְיָא" וואס דאס מיינט "לעבן מיטן אייבערשטן" און וואס דאס מיינט "זיך נישט שעמען מיטן יודיש'קייט", דעמאלט'ס וואלט דאך שוין טאקע א יעדער איינער געקענט זאגן אויף זיך אליין אז: "נוֹחַ לִפְלוֹנִי בֶּן פְּלוֹנִי שֶׁנִּבְרָא מִשֶּׁלֹּא נִבְרָא":

אִשָּׁה כִּי תַזְרִיעַ וְיָלְדָה זָכָר

דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִשָּׁה כִּי תַזְרִיעַ וְיָלְדָה זָכָר וגו': וואס הייסט: "אִשָּׁה כִּי תַזְרִיעַ" וגו'..?! עס שטייט דאך שוין בפירוש אין חז"ל (עירובין דף: י"ג ע"ב), אז: "נִמְנוּ וְגָמְרוּ" – אז חז"ל האבן באשטעטיגט, אז עס איז: "נוֹחַ לוֹ לְאָדָם שֶׁלֹּא נִבְרָא מִשֶּׁנִּבְרָא" – אז עס איז בעסער פאר א

מענטש אז ער ווערט "נישט" געבוירן אויף דער וועלט ווי ווען ער ווערט "יא" געבוירן אויף דער וועלט, און ממילא וואס הייסט: "אִשָּׁה כִּי תַזְרִיעַ" וגו'..?! עס איז דאך: "נוֹחַ לוֹ לְאָדָם שֶׁלֹּא נִבְרָא מִשֶּׁנִּבְרָא"..?!

נאר די תירוץ איז, אז די סיבה פארוואס עס שטייט דא אין פסוק: "אִשָּׁה כִּי תַזְרִיעַ" וגו' איז, ווייל אויב א יודיש קינד איז זיך מדבק אין דעם הייליגן: "שַׁבָּת קוֹדֶשׁ", און ער נוצט אויס דעם הייליגן: "שַׁבָּת קוֹדֶשׁ" ווי עס דארף צו זיין, וואס דער הייליגער: "שַׁבָּת קוֹדֶשׁ" איז דאך: "כָּל כֻּלּוֹ אֱלֹקוּת מִבּוֹאוֹ וְעַד צֵאתוֹ", אויף אזא איינער איז דאך שוין יא געזאגט געווארן: נוֹחַ לוֹ לְאָדָם "שֶׁנִּבְרָא" מִשֶּׁלֹּא נִבְרָא.

ווייל די גאנצע: "תַּכְלִית מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ" איז דאך נאר געווען אז יודישע קינדער זאלן אפ היטן דעם הייליגן: "שַׁבָּת קוֹדֶשׁ", אזוי ווי מיר זאגן דאך שוין טאקע אלע בפירוש פרייטיג צו נאכט'ס ביים דאווענען, אז: "אַתָּה קִדַּשְׁתָּ אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי לִשְׁמֶךָ תַּכְלִית מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ".

און ממילא אויב א יודיש קינד נוצט טאקע אויס דעם הייליגן: "שַׁבָּת קוֹדֶשׁ" ווי עס דארף צו זיין, און ער איז זיך מדבק אין דעם הייליגן: "שַׁבָּת קוֹדֶשׁ", איז דאך זיכער: "נוֹחַ לוֹ שֶׁנִּבְרָא מִשֶּׁלֹּא נִבְרָא", ווייל ער פירט דאך אויס די: "תַּכְלִית שָׁמַיִם וָאָרֶץ בִּשְׁלֵמוּת".

און ממילא ווען א יודיש קינד הייבט אויף זיין בעכער פרייטיג צו נאכט'ס, און ער שרייט אויס הויעך דעם: "יוֹם הַשִּׁשִּׁי וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְאֶרֶץ וְכָל צְבָאָם" וכו', און ער היט אפ דעם הייליגן: "שַׁבָּת קוֹדֶשׁ" כהלכה, גייט דאך

דעמאלט׳ס אטאמאטיש ארויס א קול וואס רופט אויס אויף איהם: ״נוֹחַ לִפְלוֹנִי בֶּן פְּלוֹנִי שֶׁנִּבְרָא מִשֶּׁלֹּא נִבְרָא״..!

ווייל דער יוד דא איז דאך נישט קיין בטלן אויף דער וועלט, ״ער איז דאך לעבעדיגע סחורה״ – ער היט דאך אפ דעם הייליגן: ״שַׁבָּת קוֹדֶשׁ״ מיטן גאנצן ברען, און ממילא אוודאי: ״נוֹחַ לוֹ שֶׁנִּבְרָא מִשֶּׁלֹּא נִבְרָא״.

און עס איז אינטרעסאנט אָן צו מערקן דא, אז די ווארט: ״שַׁבָּת״ [מיטן שם: ״יהו-ה״] – איז דאך טאקע גימטריא: ״נוֹחַ לוֹ לָאָדָם שֶׁנִּבְרָא״, ווייל יא ר׳ יוד, אויב דו ביזט זיך מדבק אין דעם הייליגן: ״שַׁבָּת קוֹדֶשׁ״ וואס איז דאך איין שטיק: ״אֱלֹקוּת״, און דו היטס׳ט אפ דעם הייליגן: ״שַׁבָּת קוֹדֶשׁ״ ווי עס דארף צו זיין, און דו זאגס׳ט עדות אויף מעשה בראשית מיט פרייד, איז אויף דיר טאקע געזאגט געווארן דעם: ״נוֹחַ לוֹ לָאָדָם שֶׁנִּבְרָא מִשֶּׁלֹּא נִבְרָא״:

וְהִנֵּה לֹא הָפַךְ הַנֶּגַע אֶת עֵינוֹ

וְרָאָה הַכֹּהֵן אַחֲרֵי הֻכַּבֵּס אֶת הַנֶּגַע וְהִנֵּה לֹא הָפַךְ הַנֶּגַע אֶת עֵינוֹ וְהַנֶּגַע לֹא פָשָׂה טָמֵא הוּא וגו׳: עס שטייט אין חז״ל (ערכין דף: ט״ז ע״ב), אז: ״נִגְעֵי בְּנֵי אָדָם״ קומען אויף א מענטש צוליב די עבירה פון: ״לָשׁוֹן הָרָע״, און אין די מינוט וואס א מענטש האט טאקע באמת ״תשובה״ געטוהן פון זיין עבירה, דרייט זיך דעמאלט׳ס איבער די ווארט: ״נֶגַע״ און עס ווערט דעמאלט׳ס גלייך: ״עֹנֶג״.

ווייל אונזערע הייליגע חכמים האבן דאך אונז שוין בפירוש געזאגט, אז ווען א מענטש טוט א עבירה ח״ו, ווערט דאך איהם דעמאלט׳ס גלייך ביטער, און

עס ווערט דאך איהם דעמאלט׳ס גלייך אום באַ׳טעמ׳ט, אבער ווען דער מענטש טוט ״תשובה״, ווערט דאך איהם דעמאלט׳ס נאך אמאל צוריק זיס דאס לעבן, און ממילא ווען דער מענטש וואס האט גערעדט: ״לָשׁוֹן הָרָע״ טוט ״תשובה״, טוישט זיך דעמאלט׳ס די ווארט: ״נֶגַע״ צו די ווארט: ״עֹנֶג״, און די אות ע׳ גייט דעמאלט׳ס גלייך צו די אנהייב פון די ווארט.

און ממילא דאס איז פשט אין דעם פסוק: ״וְרָאָה הַכֹּהֵן״ וגו׳, אז: ״וְרָאָה הַכֹּהֵן״ – אז דער כהן וועט געבן א קוק אויפן נגע, און: וְהִנֵּה לֹא הָפַךְ הַנֶּגַע אֶת ״עֵינוֹ״ – און די אות ע׳ פון די ווארט: ״נֶגַע״ האט זיך נאך נישט איבער געקערט פון די סוף פון די ווארט צו די אנהייב פון די ווארט, און עס האט זיך נישט געטוישט פון די ווארט: ״נֶגַע״ צו די ווארט: ״עֹנֶג״, נאר די אות ע׳ איז געבליבן ביים סוף פון די ווארט, און דאס מיינט דאך צו זאגן אין אנדערע ווערטער, אז עס איז געבליבן די ווארט: ״נֶגַע״, דעמאלט׳ס: ״טָמֵא הוּא״ – דעמאלט׳ס בלייבט דער מענטש ״טמא״, ווייל דאס איז דאך א סימן אויף דער מענטש אז דער מענטש האט נאך נישט ״תשובה״ געטוהן ווי עס דארף צו זיין אויף דעם וואס ער האט גערעדט: ״לָשׁוֹן הָרָע״.

און דער אייבערשטער האט דאך איהם שוין געגעבן א געלעגענהייט ״תשובה״ צו טוהן דורך דעם וואס מען האט איהם געמוזט איין שפארן אין א צימער פאר זיבן טעג, און דער מענטש וואלט דאך געדארפט אויס נוצן די זיבן טעג אויף ״תשובה״ צו טוהן און פארעכטן זיינע מעשים, אבער אנשטאדט דעם, האט ער גארנישט געטוהן דורך אויס די גאנצע זיבן טעג, נאר ער האט געווארט און געווארט ווי א פאר פרוירענ׳ע קלאץ אז די זיבן טעג זאל זיך ענדיגן, און ער האט נאך נעבעך געטראכט צו זיך, אז אפשר

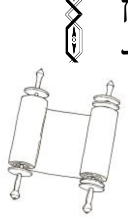

וועט זיך די: ״נֶגַע״ פשוט אויס היילן פון איין מינוט אויף די אנדערע, און ער האט נעבעך נישט פארשטאנען דעם רמז מן השמים אז ער דארף זיך נעמען ״תשובה״ טוהן אויף זיינע שלעכטע מעשים.

און ממילא דאס איז דער ענין וואס מיר זעהען דא, ווייל ווען דער אייבערשטער שיקט אמאל א צרה אויף א מענטש, ווייל דעמאלט׳ס דער אייבערשטער זעהן ווי אזוי דער מענטש וועט זיך שנעל געבן א כאפ אויף פון זיין טיפ׳ן שלאף און צוריק לויפן צו די שויס פון דעם אייבערשטן (כביכול), און ער וועט שנעל צוריק לויפן צום גוט׳ן וועג, און דאס איז דאך די גאנצע ״מטרה״ פארוואס דער אייבערשטער האט איהם געשיקט אזא שוועריקייט, אז ״ער זאל תשובה טוהן״.

אבער אויב א מענטש כאפט זיך נישט בא׳צייטנ׳ס, און ער טראכט נישט אריין: ״עַל מֶה עָשָׂה יהו-ה כָּכָה״ – און ער טראכט נישט אריין פארוואס דער אייבערשטער האט דאס געשיקט צו איהם, נאר ער חלומ׳ט זיך ווייטער א זיסע חלום, און ער ווארט נאך נעבעך ווי א נער אז די: ״נֶגַע״ זאל זיך אויס היילן פון זיך אליין, דעמאלט׳ס איז דער אייבערשטער נישט צופרידן.

ווייל די גאנצע מטרה פון די צרה איז דאך נאר געווען, אז דו זאלסט פארשטיין ״פארוואס״ עס איז געקומען, און ״פארוואס״ דער אייבערשטער האט דאס געשיקט צו דיר.

אבער משא״כ ווען א מענטש כאפט זיך יא אויף בא׳צייטנ׳ס, און ער זאגט טאקע דעמאלט׳ס גלייך פארן אייבערשטן, אז: ״חָטָאתִי עָוִיתִי פָּשַׁעְתִּי״ – איך האב זיך טאקע פאר זינדיגט פאר דיר, אבער איך וויל ״תשובה״ טוהן,

און איך וויל צוריק קומען צו דיר הייליגער גרויסער טאטע אין הימל, דרייט דעמאלט׳ס דער אייבערשטער גלייך איבער: ״אֶת עֵינוֹ״ – דרייט דעמאלט׳ס דער אייבערשטער גלייך איבער דעם אות ע׳ צו די אנהייב פון די ווארט, און עס ווערט דעמאלט׳ס גלייך: ״עֹנֶג״ – און עס ווערט איהם דעמאלט׳ס גלייך ״זיס״ און וואויל און ליכטיג.

ווייל דו ווייסט וואס דער אייבערשטער ווארט צו זעהן פון א מענטש וואס האט באקומען א שטראף..?! אז ער זאל זיך אליין מאכן א ״חשבון הנפש״, און אז ער זאל זיך אליין צוריק כאפן צום: ״שֻׁלְחַן הַמֶּלֶךְ״, און אזוי וועט ער קענען פטור ווערן פון אלע: ״צָרוֹת יָגוֹן וַאֲנָחוֹת״ וואס לויפן איהם נאך.

און שלמה המלך זאגט דאך אונז שוין טאקע בפירוש אין משלי (קפיטל כ״א פסוק כ״ג), אז: ״שֹׁמֵר פִּיו וּלְשׁוֹנוֹ״ – אז אויב א מענטש היט זיך אפ דאס מויל, און אויב א מענטש היט זיך אפ דאס צונג, און ער רעדט נישט קיין: ״לָשׁוֹן הָרָע״ חס ושלום, דעמאלט׳ס: ״שֹׁמֵר מִצָּרוֹת נַפְשׁוֹ״ – היט ער זיך דעמאלט׳ס אליין אפ פון אלע סארטן צרות וואס זענען נאר פארהאנען אויף דער וועלט.

און עס שטייט דאך נישט אין פסוק דא דעם לשון, אז: ״שׁוֹמֵר פִּיו וּלְשׁוֹנוֹ״ – אז אויב א מענטש וועט זיך אפ היטן דעם דיבור, דעמאלט׳ס: ״יִהְיֶה שָׁמוּר מִכָּל צָרָה״ – וועט ער דעמאלט׳ס ווערן אפ געהיטן פון א יעדע סארט צרה וואס עס איז נאר דא אויף דער וועלט, נאר עס שטייט דא אין פסוק דעם לשון, אז: ״שׁוֹמֵר פִּיו וּלְשׁוֹנוֹ״ – אז אויב א מענטש וועט זיך אפ היטן דעם דיבור, דעמאלט׳ס: ״שׁוֹמֵר״ מִצָּרוֹת נַפְשׁוֹ – דעמאלט׳ס היט ער זיך אליין אפ פון אלע סארטן: ״צָרוֹת יָגוֹן וַאֲנָחוֹת״ וואס עס איז נאר שייך אויף דער

וועלט, ווייל די זכות פון: "שְׁמִירַת הַלָּשׁוֹן" אליין איז אזוי גרויס.. אז די זכות פון: "שְׁמִירַת הַלָּשׁוֹן" אליין איז א שמירה אויף דעם מענטש און עס שיצט איהם שטענדיג: "בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה", און יא ר׳ יוד, קיינער קען נישט שלעכט׳ס טוהן פאר אזא איינער וואס איז: "שׁוֹמֵר פִּיו וּלְשׁוֹנוֹ" ווי לאנג ער היט זיך טאקע באמת אפ דעם דיבור ווי עס דארף צו זיין.

און עס איז דאך שוין טאקע באקאנט פאר א יעדעם איינעם די באקאנט׳ע מעשה וואס מען דערציילט נאך בשם מגידים, אז עס איז געווען אמאל א שווערע "מגיפה" אין א געוויסע שטאט, און די מענטשן פון די שטאט האבן זיך דעמאלט׳ס גאר שטארק געמוטשע׳ט אויס צו געפונען די סיבה פארוואס די "מגיפה" איז געקומען אויף זייער שטאט.

ביז.. מען האט זיי מגלה געווען פון הימל דורך עפעס א געוויסע גרויסע ל"ו צדיק, אז די סיבה פארוואס די "מגיפה" איז געקומען אויף זייער שטאט איז געווען, ווייל מען האט זיך נישט געהיטן דעם דיבור, און מען האט גערעדט: "דְּבָרִים הָאֲסוּרִים".

און ווען די מענטשן פון די שטאט האבן זיך טאקע באמת מקבל געווען מער נישט צו רעדן קיין: "דְּבָרִים הָאֲסוּרִים", איז טאקע דעמאלט׳ס גלייך געווארן: "וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה", און די מגיפה האט זיך טאקע דעמאלט׳ס גלייך אפ געשטעלט.

ווייל יא טייערע יודן, איר זאלט וויסן אז: "דְּבָרִים הָאֲסוּרִים" קען צו ברענגען צו געפערליכ׳ע זאכן, ווייל דאס פארשמירט דאך אינגאנצן די

"מויל" פון א מענטש, און אויב די מויל פון א מענטש איז נישט ריין, דעמאלט'ס קען מען דאך נישט אריין קומען אין דעם בית המדרש כדי צו דאווענען פארן הייליגן באשעפער, ווייל די מויל איז דאך אום ריין, און א שמוציגע כלי קען דאך ניט אמאל אריין קומען צום מלך בכלל, ווייל עס האט דאך גאר א שלעכטע ריח, און מען קען דאך נישט אריין ברענגען קיין שמוץ אין דעם שיינעם ריינעם: "פַּלְטִין שֶׁל מֶלֶךְ".

אבער מדה טובה מרובה.. ווען א יודיש קינד היט זיך יא אפ דאס "מויל" און דאס "צונג", און ער האלט דאס טאקע באמת הייליג און ריין, ווערט דאך דעמאלט'ס זיין גאנצע: "נֶפֶשׁ" אויס גערייניגט, און זיין גאנצע רוח ווערט דאך איהם דעמאלט'ס הייליג און ריין.

און עס שטייט דאך שוין טאקע אין די ספרים הק', אז וויבאלד משה רבינו האט געהאט אזא ריינע מויל, ממילא וועגן דעם האט ער טאקע געקענט זוכה זיין צו: "פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֶּר בּוֹ" – ממילא וועגן דעם האט ער טאקע געקענט זוכה זיין אז ער האט געקענט רעדן מיטן אייבערשטן אליין: "כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ" – אזוי ווי איינער וואס רעדט צו זיין חבר.

איי פארוואס..?! די תירוץ אויף דעם איז, צוויי ווערטער, און די צוויי ווערטער זענען: "קְדֻשַּׁת הַדִּבּוּר" – ווייל משה רבינו האט זיך געהיטן: "בִּקְדֻשַּׁת הַדִּבּוּר", און וועגן דעם טאקע האט ער געקענט זוכה זיין ביי מתן תורה אז: "מֹשֶׁה יְדַבֵּר" – אז משה רבינו וועט רעדן, און: "וְהָאֱלֹקִים יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל" – און דער אייבערשטער וועט ארויס רעדן פון די האלז פון משה רבינו, ווייל ער איז דאך געווען גאר שטארק אפ געהיטן: "בִּקְדֻשַּׁת הַדִּבּוּר".

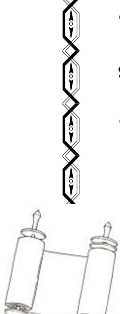

און די ווערטער: "קְדֻשַּׁת הַדִּבּוּר" – איז דאך טאקע אויך גימטריא: "יִרְאַת שָׁמַיִם" [מיטן שם: "יְיָ"], ווייל יא ר' יוד, דו ווילס'ט וויסן אויב דיין חבר איז טאקע א אמת'ע: "יְרֵא שָׁמַיִם"..?! פריער'דיגע צדיקים האבן אונז געגעבן גאר א גוטע עצה ווי אזוי אויס צו געפונען אויב דיין חבר איז טאקע א אמת'ע: "יְרֵא שָׁמַיִם", און די עצה איז, "קוק אויף זיין מויל", דאס מיינט צו זאגן, "קוק ווי אזוי ער רעדט", אויב רעדט ער רעכט'ס און לינק'ס: "לָשׁוֹן הָרָע וּרְכִילוּת וְלֵיצָנוּת וְנִבּוּל פֶּה וְכַדּוֹמֶה", דעמאלט'ס זאלסטו וויסן אז ער טויג נישט.

אבער אויב איז ער אפ געהיטן: "בִּקְדֻשַּׁת הַדִּבּוּר", און ער רעדט נאר וואס מען מעג, דעמאלט'ס זאלסטו וויסן אז ער איז טאקע א אמת'ע: "יְרֵא שָׁמַיִם", וואס דוד המלך ע"ה ליינט דאך שוין אויף איהם אין זיין הייליגן ספר תהלים (קפיטל קי"ט פסוק ס"ג), אז: "חָבֵר אָנִי לְכָל אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ":

חָבֵר אָנִי לְכָל אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ!

און מיט דעם ענדיגן מיר: אז מיר זאלן זוכה זיין אז ווען עס וועט זיין: "אָסֻרָה נָּא" – ווען מען וועט אוועק גיין פון דעם גרויסן התעוררות, זאל אבער נאך אלץ זיין: "וְאֶרְאֶה אֶת הַמַּרְאֶה הַגָּדֹל הַזֶּה"..!

תם ולא נשלם!
שבח ושירה לאל בורא עולם!

לְכוּ בָנִים שִׁמְעוּ לִי..!

יצא לאור לז"נ זקני הרב ר' יצחק בן יונה ז"ל

יצא לאור העולם בעזרת השם יתברך

ערש"ק פרשת תזריע שנת תשפ"ו

ע"י תלמידי וחסידי סקולען

בעירנו בית שמש ת"ו

סקולען

בית שמש

ע"ש רבוה"ק זיע"א

בנשיאות ראש חבורתינו שליט"א